

COIXERES

Existeixen diverses causes de coixera en els nostres pacients, cadells de races de grans (cadells que poden assolir un pes superior als 27 kg quan siguin adults i en els quals la fase de creixement pot assolir els dos anys d'edat); algunes de les presentacions poden resoldre amb temps i repòs, però algunes d'elles poden esdevenir en una patologia greu si no es tracten de forma prematura finalitzant en coixeres irreversibles o processos artrítics severes.

Per minimitzar les possibilitats de coixeres severes, és important realitzar un bon protocol diagnòstic de tota coixera amb una preselecció superior a 2 setmanes. La història, l'examen físic i les radiografies són útils i importants per la informació que ens proporcionen.

Quan plantegem realitzar radiografies un examen de l'extremitat oposada (normal) s'utilitza per realitzar una comparativa. Diferents angles solen ser necessaris per obtenir una imatge més completa de la lesió. Aquest estudi en alguns casos pot requerir la sedació del pacient per un correcte posicionament.

Coixeres que afecten les extremitats posterior únicament

Coixeres del terç posterior en gossos de races grans solen estar associades a displasia de pelvis o malformació pelvica; a on el cap del fèmur perd l'arrodoniment de la superfície i l'acetàbul (zona on articula el fèmur a la pelvis) perd la seva profunditat normal; fent així que les dues estructures implicades en la articulació no tinguin una bona congruència essent més laxa i inestable.

Es tracta d'una patologia multifactorial (són diverses les causes que fan que es presenti) essent la genètica la principal de les causes, desaconsellant-se que tinguin descendents que podrien perpetuar la patologia. Alguns pacients mostren signes als 6 mesos d'edat, d'altres no ho faran fins a l'edat adulta. La presentació pot ser aguda, progressiva o intermitent.

Existeixen diversos plantejaments pel que fa al tractament condicionats per l'edat, el nivell de malestar, el nivell d'artritis i els costos del tractament. Tant el plantejament mèdic com quirúrgic són opcions vàlides en el protocol de tractament.

Coixeres que afecten les extremitats anteriors únicament

Displasia de colze o no unió del procés anconi (UAP), és un defecte en la unió de la porció més caudal del cúbit. Patologia associada a races com el Pastor Alemany (entre d'altres). Es sol presentar dues vegades més en mascles que en femelles i poden estar afectats els dos colzes. La coixera apareix als pocs mesos d'edat i pot ser de presentació intermitent. El propietari observa que el pacient col·loca de forma

anormal ja sigui d'empeus sentat o estirat l'extremitat afectada i la majoria mostra dolor a la flexió o extensió completa de l'articulació.

En aquest cas es recomana com a tractament la cirurgia per resoldre de forma ràpida i efectiva la patologia i evitant l'empitjorament progressiu del procés artrític.

Fractura (fragmentació) del procés coronoides: aquesta patologia sol ser típica de retrievers, pastor alemany o rottweilers. Com l'anterior és més típica en els mascles i es pot presentar de forma bilateral. La coixera no apareix tan d'hora com en el cas de la UAP però sí amb un simptomatisme molt semblants.

El diagnòstic radiogràfic és més complexe i no sempre satisfactori requerint mètodes alternatius com l'artroscòpia o la ressonància magnètica per concloure la patologia.

Si no es realitza la cirurgia per extreure el fragment fracturat o fisurat rarament millora la coixera.

Coixeres que poden afectar a l'extremitat anterior i posterior

Panosteïtis: malaltia inflamatoria d'etiologia (causa) desconeguda, que afecta a la diàfisi (porció central) dels ossos llargs; més freqüent en pastors alemanys però també detectat en Gran Danès, golden i labrador retriever, doberman pinschers i basset hounds. Així com les anteriors patologies es presenta més en mascles que en femelles.

La coixera és aguda i es presenta en diversos graus, i extremitats, essent alternant o simultània entre les 4 extremitats. La palpació de la diàfisi del membre afectat sol ser dolorosa i el diagnòstic definitiu s'aconsegueix amb l'examen físic i principalment la radiografia.

Sol tractar-se d'una patologia autolimitant (que resol per si sola) de tota manera sovint es requereixen fàrmacs per controlar el dolor.

Osteocondritis dissecans (OCD): és un defecte que afecte al cartíleg de les zones articulars. Patologia més freqüent en mascles que femelles. La podem trobar a l'espatlla (principalment), el colze, el maluc, el genoll o la tibia. En algunes ocasions poden resoldre amb un repòs de diverses setmanes; la majoria no solen resoldre i en alguns casos es desprèn un fragment de cartíleg que quedara lliure dins de l'articulació. Aquesta patologia genera dolor de grau variable i la millor forma de tractar-la és la quirúrgica per retirar el fragment adherit a l'articulació o lliure.

Osteodistròfia hipertròfica (HOD): és una patologia inflamatoria de la línia de creixement (exters) dels ossos llargs causant dolor i inflamació d'aquestes zones. En el cas més greu febre, dolor i pèrdua de gana solen ser símptomes típics. Malaltia autolimitant tot i que en alguns casos poden haver-hi danys permanents a la línia de creixement que poden derivar deformacions de les extremitats. Es poden tractar tant la inflamació com el dolor però no es descarten les lesions posteriors.